

paa et nogenlunde fast og solidt Grundlag. Jeg venter altsaa til ved Finanslovens 3die Behandling at kunne fremsætte Forslag om en mindre Forhøjelse af Bevillingen til Husmandsforeningerne, og det er saa min Agt i Løbet af Sommeren at forhandle nærmere med Husmandsforeningerne for paa næste Finanslovsforslag at kunne fremsætte et Forslag, der kan hvile paa et fast og solidt Grundlag. Men dette udelukker selvfølgelig ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, naar et saadant Forslag fremkommer, kan staa op her i Salen og sige, at det er ham, der har foranlediget det. Det kan det ærede Medlem godt gøre, hvis han ikke er alt for blufærdig stemt — det antager jeg dog neppe, han er — men skulde det ærede Medlem blues en lille Smule ved at gøre det, kan han jo gaa en anden Vej. Jeg antager, han ved en venlig Henvendelse til sin Kollega, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), kan faa denne til at skrive det i „Social-Demokraten“, der er Plads til meget af den Slags. Min Tanke over for denne Sag har altid været, at den bør behandles, som det tidligere har været Brug her i Tinget at behandle landøkonomiske Spørgsmaal. Saa vidt mig bekendt, har det aldrig, naar der har været Tale om at fremme en eller anden Sag af Betydning vedrørende Landbruget, været Anledning til at tage disse Sager op som politiske Kampspørgsmaal. Jeg tror, det har været til stor Gavn for de Spørgsmaal, der ere blevne fremmede ved Lovgivningsforanstaltninger. Jeg tror ogsaa, at det vil være til stor Gavn for Husmandsforeningerne, om deres Sager kunde blive drøftede her i Rigsdagen uden politiske Hensyn.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) har uden for Betænkningen fremsat et Forslag om en Bevilling paa 20,000 Kr. til Planteavlens Fremme, og det ærede Medlem havde jo Lejlighed til før at motivere dette Forslag nærmere. Jeg er slet ikke uenig med det ærede Medlem, hvilket for øvrigt ogsaa vil fremgaa af de Udtalelser, jeg fremkom med her ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg finder det ganske rigtigt, at der ved Bevillingen paa Finansloven bliver ydet Støtte til Fremme af Planteavl, og jeg er ogsaa tilbøjelig til at mene, at det ikke vil medføre Udgifter for Statskassen af større Betydning, idet jeg tror, som det ærede Medlem ogsaa fremdrog, at det vil medføre Besparelse paa andre

Omraader og selvfølgelig her i dette Tilfælde bespare de Udgifter, der skulle udredes i Henhold til Husdyrloven. Naar jeg desuagtet vil anmode det ærede Medlem om at tage dette Forslag tilbage, sker det, fordi der for Tiden føres Forhandlinger mellem Landbrugsministeren og Landboforeningerne om Sagen. Hvorvidt disse Forhandlinger ville medføre, at jeg kan komme med et Forslag til Finanslovens 3die Behandling, eller det først vil fremkomme paa næste Aars Finanslov, tør jeg i Øjeblikket ikke sige noget bestemt om, men jeg tror, at det for Spørgsmalets heldige Løsnings Skyld er heldigt, om Forslaget nu toges tilbage, og at det ærede Medlem da med Ro vil se Tiden an og afvente et Forslag enten til 3die Behandling eller paa næste Aars Finanslov.

Til § 18 er der af 3 ærede Medlemmer stillet 2 Ændringsforslag, som før bleve nærmere motiverede af det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen). Det første Forslag gaar ud paa en Forhøjelse af Rejseunderstøttelsen til Fiskere, og om dette skal jeg sige, at jeg egentlig ikke af Princip er imod, at denne Bevilling forhøjes. Det forekommer mig, at det ærede Medlem udtalte, at jeg i Fjor havde stillet mig mod en Forhøjelse af denne Bevilling, men det er ikke rigtigt. Jeg skal gerne bidrage mit til at faa denne Bevilling ført igennem, men først naar det viser sig, at der virkelig er Trang til en Forhøjelse. Det ærede Medlem fremdrog, at en Del af de Fiskere, der have ansøgt om Rejseunderstøttelse, ikke havde faaet en saadan, fordi der ikke var Penge nok til dem allesammen. Det er ganske rigtigt, men det beviser ikke, at der er Trang til større Beløb. Hvis dette skulde gælde, kom vi til at forhøje en Mængde af de Bevillinger, vi have paa Finansloven. Som det vil erindres, har jeg paa § 18 et Beløb af 5,000 Kr. til Rejseunderstøttelser i landøkonomisk Øjemed. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der aarlig er mange, der søge, men ikke faa noget, fordi Beløbet ikke kan strække til. Blandt dem, der ikke faa noget, findes ganske sikkert ogsaa nogle, som ikke fortjene det, og som det er temmelig ligegyldigt, enten de faa noget eller ikke. Jeg er sikker paa, at der ved de Rejseunderstøttelser, som Indenrigsministeren og Kultusministeren have at uddele, er en meget stor Del Ansøgere, som maa søge flere Aar, før de faa nogen Understøttelse. Man kan derfor ikke sige, at det, at der er nogle, der have maattet søge forgæves, er tilstrækkeligt Bevis for,